

РЕШЕНИЕ

№ 13335

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 123 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И.Г.М.

при участието на секретаря И.И.И.
като разгледа докладваното от И.Г.М. Гражданско дело № 20211110155359
по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е от /ФИРМА/ срещу С.О. иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 415, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 ГПК, във връзка с чл. 124, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.) във връзка с чл. 49 от ЗЗД за сумата от 388.01 лв. – регрес по щета № ***** от 2015 г., образувана при /ФИРМА/, с включени 10 лв. ликвидационни разноси.

Претендира се присъждане на законната лихва върху главницата за периода от 29.01.2020 г. – на която дата е подадено заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, въз основа на което е образувано частно гр. дело № 4422/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 123 състав до изплащане на вземането, както и на направените по последното заповедно дело и в исковото производство разноси.

Ответникът – С.О., гр. София, чрез процесуалния си пълномощник юрисконсулт А.К. в писмен отговор на исквата молба от 24.01.2022 г. поддържа становище за неоснователност на предявения иск, като излага съображения за това.

Третото лице – помагач /ФИРМА/, гр. София чрез процесуалния си

пълномощник юрисконсулт А.К.-М., в писмено становище по исковата молба от 04.10.2022 г. излага твърдения за неоснователност на иска и моли съда да го отхвърли.

Софийският районен съд, II Г.О., 123 състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и обсъди наведените от страните доводи, съгласно разпоредбите на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 415, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 ГПК, във връзка с чл. 124, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.) във връзка с чл. 49 от ЗЗД – регресен установителен иск на платилия застрахователното обезщетение застраховател, за причинените на 15.09.2015 г. около 22.30 часа на застраховано моторно превозно средство вреди, от възникнала и неотстранена повреда на пътното платно – „необозначена и несигнализирана шахта без капак на пътното платно” на /АДРЕС/, на територията на С.О., срещу ангажирания по силата на закона – чл. 31 от Закона за пътищата, чл. 48, т. 2 и чл. 52, т. 1 ППЗП с ремонт и поддръжка на общинските пътища и на пътните възли и кръстовищата, както и частите от тях, които са част от общинската пътна мрежа на територията на столицата – С.О..

Възражението за изтекла погасителна давност за предявяване на иска по чл. 422, ал. 1 ГПК е неоснователно, тъй като заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, въз основа на което е образувано частно гр. дело № 4422/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 123 състав е подадено на 29.01.2020 г., когато се счита предявен и установителния иск по чл. 422, ал. 1 ГПК – в рамките на срока по чл. 110 ЗЗД, считано от твърдяната в исковата молба дата 15.09.2015 г.

От приетите по делото писмени доказателства не се установяват твърденията в обстоятелствената част на исковата молба обстоятелства, релевантни за предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 415, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 ГПК, във връзка с чл. 124, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.) във връзка с чл. 49 от ЗЗД. Липсват обективни доказателства за реализиране на пътнотранспортно произшествие с участие на застрахования при ищеца по имуществена застраховка лек автомобил *****, *****, управляван от И. М. Г. на 15.09.2015 г. в твърдения в исковата молба момент -

около 22.30 часа, когато се твърди, че същият попаднал в „необозначена и несигнализирана шахта без капак на пътното платно” на /АДРЕС/.

Видно от ангажирания с исковата молба Протокол за ПТП № ***** (лист 6 от делото) е, че същият е съставен от мл. Автоконтрольор М.К. на 15.09.2015 г. в 15.30 часа – време значително предхождащо твърдения в исковата молба час на събитието – около 22.30 часа. В протокола е записано, **че на 15.09.2015 г. в 14.30 ч. на ***** *****, *****, управляван от И. М. Г. катастрофира в шахта без капак, небезопасна.** В протокола се сочи и /АДРЕС/. Явно е, че се касае за ПТП реализирано на различно от твърдяното в исковата молба място в различен от сочения от ищеца час, като мястото не е достатъчно изяснено - /АДРЕС/ или *****.

Липсват доказателства за реализиране на соченото в исковата молба произшествие. За посочените обстоятелства не са събрани гласни доказателства. Тези обстоятелства обективно не могат да се установят от заключението на съдебната авто – техническа експертиза, тъй като вещо лице Д. на стр. 2 от заключението изрично сочи, че данните, които е ползвал са от Протокол за ПТП № *****, от който се установява катастрофирането на лек автомобил *****, ***** на 15.09.2015 г. около 14.30 часа в София на /АДРЕС/, както и на /АДРЕС/ – места и време, различни от сочените в исковата молба.

Заявените в тази насока възражения от ответника и от третото лице – помагач на страната на ответника се явяват основателни, а предявения иск следва да бъде отхвърлен, като недоказан по основание, със законните последици.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца не следва да се присъждат разноски.

Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 200 лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Третото лице – помагач претендира юрисконсултско възнаграждение. Такова не му се следва по аргумент от нормата на чл. 78, ал. 10 ГПК,

установяваща, че на третото лице не се присъждат разноси.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, 123 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО предявения от /ФИРМА/ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление /АДРЕС/ срещу С.О., със седалище и адрес на управление /АДРЕС/ иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 415, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 ГПК, във връзка с чл. 124, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.) във връзка с чл. 49 от ЗЗД за сумата от **388.01 лв. – регрес по щета № ***** от 2015 г., образувана при /ФИРМА/, с включени 10 лв. ликвидационни разноси**, ведно със законната лихва върху главницата за периода от 29.01.2020 г. – на която дата е подадено заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, въз основа на което е образувано частно гр. дело № 4422/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 123 състав до окончателното ѝ изплащане, като недоказан по основание, както и искането за присъждане на направените в последното заповедно дело и в исковото производство разноси, като неоснователно, с оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА /ФИРМА/ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление /АДРЕС/ **ДА ЗАПЛАТИ** на С.О., със седалище и адрес на управление /АДРЕС/ **сумата от 200 лв.** – възнаграждение за юрисконсулт, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ответника /ФИРМА/ с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /АДРЕС/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред **СОФИЙСКИЯ ГРАДСКИ СЪД** в **ДВУСЕДМИЧЕН СРОК**, считано от датата на връчването му на страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____